

Szembejött az éjjel hideg sötétséggel
Ketté akart tépni, hogy megtanuljak félni
Hogy ne szóljon az ének, hogy ne álljak a fénybe
Hogy senki ne higgye el, hogy van Isten az égben

Tűz lobogjon benned, hűség önmagadhoz
Harmatcsepp vizéből földszagot szippantok
A napfelkeltét várom, csillagúton jöttem
Velem van az Isten, szél röptessen engem

Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten föl nem oldoz
Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten engem végképp föl nem oldoz, föl nem oldoz...

Szembejött a reggel tele reménységgel
Tüzet vet az égre, csodás napfelkelte
Lódobogást hallok, nyílvessző süvít föl
Odafentről szólít valaki az égből

Azt mondja, hogy higgyek, és tegyem a dolgom
Fényes lesz a puszta, ahogyan azt mondom
Fényes lesz az ember, fényes lesz a gyermek
Tiszta emberségből teremtenek embert

Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten föl nem oldoz
Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten föl nem oldoz

Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten föl nem oldoz
Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten engem végképp föl nem oldoz...

Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten föl nem oldoz
Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten föl nem oldoz

Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten föl nem oldoz
Röptessen föl, vagy vágjon a földhöz
Míg az Isten engem végképp föl nem oldoz, föl nem oldoz, föl nem oldoz...